

I det foreslåede *stk. 3* videreføres reglen i aktieselskabslovens § 36, stk. 1, 2. pkt., og anpartsselskabslovens § 42, stk. 1, 3. pkt., om, at allerede indbetalte beløb hurtigst muligt skal tilbagebetales til tegnerne, hvis beslutningen om kapitalforhøjelse ikke bliver registreret og derved bortfalder. I forhold til fortolkning af begrebet »hurtigst muligt« henvises til bemærkningerne til § 164.

Der opstår herved en ret for selskabets kapitalejere på tilbagebetaling af det allerede indbetalte beløb. Konsekvensen af denne bestemmelse er således, at selskabets kreditorer og øvrige medkontraahenter ikke før kapitalforhøjelsens registrering kan regne med kapitaludvidelsen som kreditgrundlag, ligesom selskabets kreditorer i et eventuelt konkursbo må konkurrere med selskabets kapitalejere for så vidt angår tilbagebetaling af en allerede indbetalt men ikke registreret kapitalforhøjelse. Kapitalejerne har ret til tilbagebetaling af en indbetalt beløb uden fradrag af omkostninger ved forhøjelsen.

Til § 178

I henhold til de gældende regler i aktieselskabslovens § 43 kan generalforsamlingen eller bestyrelsen efter bemyndigelse udstede obligationer eller andre gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvist afhænger af det udbytte, selskabets aktier afkaster, eller af årets overskud. Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer.

Der har hidtil ikke været en lignende mulighed i anpartsselskabsloven, men det har været antaget i praksis, at også anpartsselskaber har kunnet udstede sådanne gældsbreve.

Optagelse af lån ved udbyttegivende gældsbreve forhøjer ikke selskabets kapital som følge af beslutningen. Långivere vil efter denne bestemmelse således være at betragte som almindelige kreditorer i selskabet. Ligeledes vil lån optaget efter denne regel ikke kunne tilskrives egenkapitalen. Uanset renten er gjort afhængig af årets overskud, må rentebeløbet anses som en omkostning for selskabet, der skal fradrages ved beregningen af det endelige årsresultat.

Da der ikke foreskrives vedtægtsændringsflertal, antages det, at beslutningen kan træffes med simpelt flertal. Hvis lånet udbydes til enkelte aktionærer vil bestemmelsen i § 108 dog efter omstændighederne kunne finde anvendelse.

Der kan således efter *stk. 1* udstedes lån både, hvor renten varierer i forhold til udbyttet, eller hvor der som rente svares en vis procentdel af overskuddet. Det er ikke et krav, at en sådan beslutning skal optages i selskabets vedtægt.

Generalforsamlingen kan endvidere efter forslaget *stk. 2* bemyndige det centrale ledelsesorgan til optage sådanne lån. Tidsbegrænsningen i *stk. 2, 2. pkt.*, er i overensstemmelse med den almindelige tidsbegrænsning i forslaget *stk. 2, 2. pkt.*, om kapitalforhøjelser. Der findes ikke i bestemmelsen krav om, at det centrale ledelsesorgans bemyndigelse skal optages i vedtægterne.

Til § 179

Den foreslåede § 179 viderefører de gældende regler i aktieselskabslovens § 109 og anpartsselskabslovens § 43, som udtømmende opregner, hvordan der kan ske overførsel af midler fra et selskab til dets kapitalejere. Der er sket en generel modernisering af reglerne, men der er ikke foreslået indholdsmæssige ændringer i reglerne i forhold til gældende ret.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en opsummering af de eksisterende former for kapitalafgang ved uddeling i aktie- og anpartsselskaber og vedrører både uddeling af kontanter og andre værdier.

Ifølge bestemmelsens *stk. 1* kan uddeling af selskabets midler til kapitalejerne kun finde sted som udlodning af ordinært udbytte på grundlag af det senest godkendte årsregnskab, som ekstraordinært udbytte, som udlodning i forbindelse med nedsættelse af selskabskapitalen eller som udlodning i forbindelse med selskabets opløsning.

Betalinger til kapitalejerne i forbindelse med almindelige forretningsmæssige dispositioner hører ikke ind under selskabslovgivningens bestemmelser om udbetaling af midler til kapitalejerne. Sådanne dispositioner indebærer ydelse og modydelse, mens den foreslåede bestemmelse dækker den situation, hvor selskabet overdrager kontanter eller aktiver til dets ejere uden en modydelse, der modsvarer den markedsmæssige værdi heraf.

Overdragelser på ikke-markedsmæssige vilkår kan efter omstændighederne være omfattet af bestemmelsen. Afvikling af et aktionærlån ved indløsning til en lavere kurs end pari af et gældsbev, der tilhører selskabet, kan efter en konkret vurdering anses for en uddeling af selskabets midler. En gave til en kapitalejer kan efter omstændighederne også blive betragtet som udlodning.

Udover de i bestemmelsen nævnte former for kapitalafgang kan der også overføres midler fra selskabet til andre ved køb af egne kapitalandele og lån mv. Disse situationer betragtes imidlertid ikke som kapitalafgang, og er i visse tilfælde reguleret særskilt i reglerne om aktionærlån og selvfinansiering samt egne kapitalandele.